

“मीठे बच्चे- यो ज्ञान (नलेज) एकदम शान्तिको हो, यसमा केही पनि बोल्नु छैन मात्र शान्तिका सागर बाबालाई याद गरिराख ।”

प्रश्न:- उन्नतिको आधार के हो ? बाबाको शिक्षालाई धारण कहिले गर्न सक्छौ ?

उत्तर:- उन्नतिको आधार हो प्यार (लव), एक बाबासँग सच्चा प्यार हुनुपर्छ । नजिक रहेर पनि यदि उन्नति हुँदैन भने अवश्य प्यार (लव) को कमी छ । प्यार (लव), भए बाबालाई याद गर्नेछन् । याद गर्नले सबै शिक्षाहरूलाई धारण गर्न सक्छन् । उन्नतिको लागि आफ्नो सच्चा-सच्चा चार्ट लेख । बाबासँग कुनै पनि कुरा नलुकाऊ । आत्म-अभिमानी बन्दै स्वयम्लाई सुधार्दै गर ।

ओम् शान्ति । प्यारा बच्चाहरू आफूलाई आत्मा सम्भेर बस र बाबालाई याद गर । बाबा सोध्नुहुन्छ- जहिले पनि कहिँ सभामा भाषण गर्छौ भने घरी-घरी यो सोध्छौ- तपाईं आफूलाई आत्मा सम्भिर हुन्छ या देह ? आफूलाई आत्मा सम्भेर यहाँ बस । आत्मा नै पुनर्जन्ममा आउँछ । आफूलाई आत्मा सम्भेर परमपिता परमात्मालाई याद गर । बाबालाई याद गर्नले नै तिम्रो विकर्म विनाश हुनेछ, यसलाई योग-अग्नि भनिन्छ । निराकार बाबा निराकारी बच्चाहरूलाई भन्नुहुन्छ- मलाई याद गर्नले तिम्रो पाप काटिनेछ र तिमी पावन बन्नेछौ । फेरि तिमिले मुक्ति-जीवनमुक्तिलाई पाउनेछौ । सबैलाई मुक्ति पछि जीवनमुक्तिमा आउनु छ अवश्य । त्यसैले घरी-घरी यो भन्नुपर्छ कि आफूलाई आत्मा निश्चय गर । भाइ-बहिनीहरू, आफूलाई आत्मा सम्भेर बस र बाबालाई याद गर । यो आदेश (फरमान) बाबाले नै दिनुभएको हो । यो हो यादको यात्रा । बाबा भन्नुहुन्छ- मसँग बुद्धिको योग लगायौ भने तिम्रो जन्म-जन्मान्तरको पाप भस्म हुनेछ । यो घरी-घरी तिमी याद गराउछौ, सम्झाउछौ, तब सम्भेरनेछन् कि आत्मा अविनाशी छ, देह विनाशी छ । अविनाशी आत्मा नै विनाशी देह धारण गरेर पार्ट बजाई एक शरीर छोडेर फेरि अर्को लिन्छ । आत्माको स्वधर्म त शान्ति हो । तिनीहरू आफ्नो स्वधर्मलाई पनि जान्दैनन् । अब बाबा भन्नुहुन्छ मलाई याद गर्नु भन्ने विकर्म विनाश हुनेछ । मूल कुरा यो हो । पहिला-पहिला तिमी बच्चाहरूले यही मेहनत गर्नु छ । बेहदका बाबा आत्माहरूलाई भन्नुहुन्छ, यसमा कुनै शास्त्र लिनु पर्ने आवश्यकता छैन । तिमी गीताको उदाहरण दिन्छौ भने पनि भन्छन्- तपाईंहरू केवल गीताको कुरा मात्रै उठाउनुहुन्छ, वेदहरूको नाम किन लिनुहुन्न ? बाबाले भन्नुभयो- उनीहरूलाई सोध वेद कुन धर्मको शास्त्र हो ?

(भन्छन् आर्य धर्मको) आर्य कसलाई भनिन्छ ? हिन्दू धर्म त होइन । आदि सनातन त हो नै देवी-देवता धर्म । फेरि आर्य कुनचाहिँ धर्म हो ? आर्य त आर्य समाजीहरूको धर्म होला । आर्य धर्म त नाम नै छैन । आर्य धर्म कसले स्थापना गर्नु ? तिमिले वास्तवमा गीतालाई पनि लिनु छैन । पहिलो कुरा हो- आफूलाई आत्मा सम्भेर बाबालाई याद गर्नु भन्ने सतोप्रधान बन्नेछौ । यस समय सबै छन् तमोप्रधान । पहिला-पहिला त बाबाको नै परिचय दिनु छ । महिमा पनि बाबाको नै गर्नु छ । यो पनि तिमी तब भन्न सक्नेछौ जब तिमी स्वयम् बाबालाई याद गर्छौ । यस कुराको बच्चाहरूमा कमजोरी छ ।

बाबा सदैव भन्नुहुन्छ- यादको यात्राको चार्ट राख । दिलसँग हरेकले सोध- हामी कति सम्म याद गर्छौ ? तिमी बच्चाहरूको दिलमा अथाह खुशी रहनुपर्छ । तिमिले आन्तरिक खुशी छ भने अरूलाई सम्झाएको प्रभाव (असर) पर्नेछ । पहिलो मुख्य कुरा यही भन्नु छ कि भाइ-बहिनीहरू, आफूलाई आत्मा सम्भ । यस्तो अरू कुनै सतसङ्गमा भन्दैनन् । वास्तवमा सतसङ्ग कुनै छैन । सतको सङ्ग एक मात्र छ । बाँकी हो कुसङ्ग । यहाँ छ एकदम नयाँ कुरा । वेदबाट त कुनै धर्म स्थापना भएकै छैन । त्यसैले हामी वेदलाई किन उठाउँ ? कसैमा पनि यो ज्ञान (नलेज) छैन । स्वयम् नै भन्छन् नेती-नेती अर्थात् हामी जान्दैनौ । त्यसो भए नास्तिक भए नी । अब बाबा स्वयम् भन्नुहुन्छ आस्तिक बन, आफूलाई आत्मा सम्भ । यो कुरा गीतामा केही छ । वेदहरूमा छैन । वेद, उपनिषद् त धेरै छन् । अब ती कुन धर्मका शास्त्र हुन् ? मनुष्यहरू त आफ्नै कुरा गर्छन् । तिमिले कसैको पनि सुन्नु छैन । बाबा त सहजै सम्झाउनुहुन्छ- आफूलाई आत्मा सम्भेर बाबालाई याद गर्नु भन्ने पावन बन्नेछौ । त्यसैले विश्वको इतिहास-भूगोललाई जान्नु छ । तिम्रो यो त्रिमूर्ति गोला हो मुख्य, यसमा सबै धर्म आइहाल्छ । पहिला-पहिला छ देवी-देवता धर्म । बाबाले भन्नुभएको छ- त्रिमूर्ति गोला ठूलो-ठूलो बनाएर दिल्लीको मुख्य

स्थानमा, जहाँ आउने-जाने धेरै होस्, त्यहाँ लगाइदेऊ । टीनको पातामा (सीट) होस् । सीँढीको चित्रमा त अरू धर्महरूको बारेमा आउँदैन । मुख्य यी दुई चित्र हुन् । सम्झाउनु नै यसमा छ । पहिला छ, बाबाको परिचय । बाबाबाट नै वर्सा मिल्छ । यस कुराको निश्चय नगराई तिम्रो केही पनि कसैले बुझ्न सक्दैन । एक बाबालाई नै बुझ्ने भने अरू चित्रहरूमा लैजानु नै बेकार छ । अल्फलाई (भगवान्) नबुझे (नचिने) सम्म केही पनि बुझ्ने छैनन् । बाबाको परिचय बाहेक अरू कुनै पनि कुरा नगर । बाबासँग नै बेहदको वर्सा मिल्दछ । बाबा ख्याल गर्नुहुन्छ, यस्तो सहज कुरा किन सम्झ्दैनन् । तिम्रो आत्माको पिता उहाँ शिव हुनुहुन्छ, उहाँबाट नै वर्सा मिल्छ । तिमी सबै आपसमा भाइ-भाइ (ब्रदर्स) हो । जब यस कुरालाई भुल्दछौ तब तमोप्रधान बन्दछौ । अब बाबालाई याद गर्नु भन्ने सतोप्रधान बन्दछौ । मूल कुरा हो नै रचयिता र रचनालाई जान्नु । कसैले पनि जान्दैनन् । ऋषि-मुनिले पनि जान्दैनथे । त्यसैले पहिला बाबाको परिचय दिएर सबैलाई आस्तिक बनाउनु छ । बाबा भन्नुहुन्छ मलाई जान्नाले तिमी सबै-थोक जान्नेछौ । मलाई जानेनौ भने केही पनि तिमी बुझ्नेछैनौ । व्यर्थमा तिमी आफ्नो समय खेर फाल्छौ (वेस्ट गर्छौ) । चित्र आदि पनि जुन ड्रामानुसार बनेको छ, त्यही ठीक छ । तर तिमी यती मेहनत गर्छौ फेरि पनि कसैको बुद्धिमा बस्दैन । बच्चाहरू भन्छन्- बाबा, हामीले सम्झाउँदा कुनै भूल भएको छ ? बाबाले तुरुन्त भनिदिनुहुन्छ- हो, भूल छ । अल्फ (भगवान्)लाई नै बुझ्ने भने तुरुन्त रवाना गरिदेऊ । भन, जबसम्म बाबालाई जान्दैनौ, तबसम्म तिम्रो बुद्धिमा केही पनि बस्दैन । तिमी पनि जब देही-अभिमानी अवस्थामा रह्दैनौ भने आँखा क्रिमिनल (विकारी) रहन्छ । सिविल (निर्विकारी) तब बन्दछ जब आफूलाई आत्मा सम्झ्नेछौ । देही-अभिमानी भयो भने फेरि तिमीलाई आँखाले धोखा दिनेछैन । देही-अभिमानी छैन भने मायाले धोखा दिइरहेनछ । त्यसैले पहिला त आत्म-अभिमानी बन्दु छ । बाबा भन्नुहुन्छ आफ्नो चार्ट देखायौ भने थाहा लाग्नेछ । यदि अहिलेसम्म भुटा, पाप, रिस छ भने आफ्नै सत्यानाश गर्छौ । बाबा चार्ट देखेर बुझिहाल्नुहुन्छ कि यो सत्य लेखेको छ या अर्थ पनि बुझेको छैन । सबै बच्चाहरूलाई बाबा भन्नुहुन्छ- चार्ट लेख । जो बच्चा योगमा रह्दैन उसले त्यति सेवा पनि गर्न सक्दैन । धार भरिदैन । त्यसो त बाबा भन्नुहुन्छ करोडौंमा कोही निस्कनेछ, तर जब तिमी स्वयम् नै योगमा रह्दैनौ भने अरूलाई फेरि कसरी भन्छौ ।

संन्यासीहरूले भन्छन् सुख काग विष्टा समान छ । उनीहरूले सुखको नाम नै लिँदैनन् । तिमी जान्दछौ भक्ति अथाह छ, त्यसमा कति आवाज छ, तिम्रो ज्ञान (नलेज) त धेरै शान्तिको छ । भन, शान्तिको सागर त बाबा नै हुनुहुन्छ । आफूलाई आत्मा सम्झेर बाबालाई याद गर्नु छ । बाबा भन्नुहुन्छ मनमनाभव । यो अक्षर पनि नभन । हिन्दूस्तानको हो हिन्दी भाषा । फेरि संस्कृत, अर्को भाषा किन ? अब यी सबै भाषाहरूलाई छोड । पहिला तिमी भाषण गर- आफूलाई आत्मा सम्झ । धेरै छन् जो आफूलाई आत्मा पनि सम्झ्न सक्दैनन्, याद गर्न सक्दैनन् । आफ्नो घाटालाई कसैले बुझ्न सक्दैनन् । कल्याण त छ नै बाबाको यादमा । अरू कुनै सतसङ्गमा यस्तो भन्दैनन् कि आफूलाई आत्मा सम्झेर बाबालाई याद गर । बच्चाहरूले कहिल्यै बुवालाई एक ठाउँमा बसेर याद गर्छन् र ! उठ्दा-बस्दा बाबाको याद हुन्छ नै । आत्म-अभिमानी बन्ने अभ्यास (प्राक्टिस) गर्नु छ । तिमी धेरै बोल्छौ, यती बोल्नु हुँदैन । मूल कुरा हो यादको यात्राको । योग अग्निले नै तिमी पावन बन्दछौ । यस समय सबै दुःखी छन् । सुख मिल्छ नै पावन बन्नाले । तिमी आत्म-अभिमानी भएर कसैलाई सम्झायौ भने उसलाई तीर लाग्नेछ । कोही स्वयम् विकारी छ र कसैलाई निर्विकारी बन भन्छ भने उसको तीर लाग्नेछैन । बाबा भन्नुहुन्छ- प्यारा बच्चाहरू, तिमी स्वयम् यादको यात्रामा रह्दैनौ त्यसैले तीर पनि लाग्दैन ।

अब बाबा भन्नुहुन्छ- बीती सो बीती । पहिला आफूलाई सुधार । दिलसँग सोध- हामी आफूलाई आत्मा सम्झेर बाबालाई कति याद गर्छौ ? जो बाबाले हामीलाई विश्वको मालिक बनाउनुहुन्छ । हामी शिवबाबाको बच्चा हौं, भने अवश्य हामी विश्वका मालिक बन्दु छ । उहाँ एक माशूक आएर तिम्रो सामुन्ने खडा हुनुभएको छ भने उहाँसँग धेरै लव हुनुपर्छ । लव मतलव याद । विवाह हुन्छ त स्त्रीको पतिसँग कति लव हुन्छ । तिम्रो पनि सगाई भएको छ, विवाह होइन । त्यो त जब विष्णुपुरीमा जानेछौ । पहिला शिवबाबाको पासमा जानेछौ फेरि ससुराको घरमा जानेछौ । सगाईको खुशी कम हुन्छ र ! सगाई भयो कि याद पक्का भयो । सत्ययुगमा पनि सगाई हुन्छ । तर वहाँ सगाई कहिल्यै टुट्दैन । अकालमा मृत्यु हुँदैन । यो त यहाँ हुन्छ । तिमी बच्चाहरू पनि

गृहस्थ व्यवहारमा रहेर पवित्र बन्नु छ । हुन त धेरै नजिक पनि रहन्छन् फेरि पनि उन्नति हुँदैन । जो त्यो प्रेमले आउछन्, उनीहरूको धेरै उन्नति हुन्छ । याद नै छैन भने लव पनि रहदैन । त्यसैले उहाँको शिक्षाहरूलाई पनि धारण गर्न सक्दैनन् ।

भगवानुवाच— तिमी बच्चाहरू सबैलाई यही सन्देश (पैगाम) देऊ कि काम महाशत्रु हो जसले आदि-मध्य-अन्त्य दुःख दिन्छ । तिमी त पवित्र सत्ययुगका मालिक थियौ । अहिले तिमी गिरेर गन्दा बनेका छौ । अब यो अन्तिम जन्म फेरि पवित्र बन । काम चितामा बस्ने सम्भौता (हथियाला) रद्द (कैन्सिल) गर । तिमी बच्चाहरू जब योगमा रहेर बोल्नेछौ तब कसैको बुद्धिमा बस्नेछ । ज्ञान तरवारमा योगको धार चाहिन्छ । पहिलो मुख्य छ एक कुरा । बच्चाहरू भन्छन्— बाबा, हामी धेरै मेहनत गर्छौं तब मुश्किलले कोही निस्कन्छ । बाबा भन्नुहुन्छ योगमा रहेर सम्झाऊ । यादको यात्राको मेहनत गर । रावणसँग हारेर विकारी बन्यौ, अब निर्विकारी बन । बाबाको यादबाट तिम्रा सबै मनोकामनाहरू पूर्ण हुनेछन् । बाबाले स्वर्गको मालिक बनाउनुहुन्छ । बाबा डाइरेक्सन त धेरै दिनुहुन्छ तर बच्चाहरूले राम्रोसँग ग्रहण (क्याच) गर्दैनन्, अरू-अरू कुरामा जान्छन् । मुख्य त बाबाको सन्देश देऊ । तर स्वयम् नै याद गर्दैनौ भने अरूलाई कसरी भन्छौ ? ठगी चल्दैन । अरूलाई भन्छन्— विकारमा नजाऊ, स्वयम् जान्छन् भने अवश्य दिल खानेछ । यस्ता पनि ठग छन् यसैले बाबा भन्नुहुन्छ मूल कुरा हो नै अल्फ । अल्फलाई जान्नाले तिमी सबै-थोक जान्नेछौ । अल्फलाई नजान्नाले तिमी केही पनि बुझ्न सक्ने छैनौ । अच्छा !

मीठे-मीठे सिकीलधे बच्चाहरूप्रति माता-पिता बापदादाको याद-प्यार एवं गुडमर्निङ्ग । रूहानी बाबाको रूहानी बच्चाहरूलाई नमस्ते । रूहानी बच्चाहरूको रूहानी बाबालाई गुडमर्निङ्ग, नमस्ते ।

धारणाको लागि मुख्य सारः—

- १) आन्तरिक रूपमा बाबाको यादको खुशीमा रहेर फेरि अरूलाई बाबाको परिचय दिनु छ, सबैलाई एक बाबाको महिमा सुनाउनु छ ।
- २) आत्म-अभिमानि बन्ने धेरै अभ्यास गर्नुपर्छ, धेरै बोल्नु छैन । बितेको कुरालाई भुलेर पहिला स्वयम्लाई सुधार्नु छ । यादको यात्राको सच्चा चार्ट राख्नु छ ।

वरदानः— वैराग्य वृत्तिद्वारा यस असार संसारबाट लगाव मुक्त रहनेवाला सच्चा राजर्षि भव

राजर्षि अर्थात् राज्य भएर पनि बेहदको वैरागी, देह र देहको पुरानो दुनियाँमा अलिकति पनि लगाव नहोस् किनकि जान्दछौ यो पुरानो दुनियाँ हो नै असार संसार, यसमा कुनै सार छैन । असार संसारमा ब्राह्मणहरूको श्रेष्ठ संसार मिल्यो यसैले त्यस संसारदेखि बेहदको वैराग्य अर्थात् कुनै पनि लगाव छैन । जब कसैमा पनि लगाव वा भुकाव नहोस् तब भनिनेछ राजर्षि वा तपस्वी ।

स्लोगनः— युक्तियुक्त बोली त्यो हो, जुन मधुर र शुभ भावना सम्पन्न होस् ।